

Jacques met zijn vriendin Muriël: 'Ik kon het niet beter getroffen hebben.'

'ZIJ IS MIJN ZIELSVERWANT.'

MAAR DAT DACHT IK DE VORIGE KEREN OOK'

Nog enkele maanden en Jacques Vermeire (60) begint aan een van de spannendste hoofdstukken van zijn leven: een nieuwe zaalshow, zeventien jaar na z'n laatste. 'Als de tournee niet uitverkocht raakt, neem ik afscheid', zegt hij.

Ik moest worden wakker geschud', zegt Jacques Vermeire. 'Heel mijn carrière lang werd ik gevraagd. Voor van alles en nog wat. Het kwam op mij af, het een na het ander. Maar moest ik nu blijven wachten tot vtm mij nog eens iets nieuws toeschuift? 'Nee', besepte ik ineens.' Dus begon Jacques, bijna maniakal, te schrijven aan een zaalshow. Zeventien jaar nadat hij met z'n laatste door Vlaanderen toerde. 'Ik móest dit doen', zegt Jacques. 'Omdat ik pas nu kan zeggen dat

ik het tenminste geprobeerd heb. En er ook alles voor heb gedaan.' **Je doopte de tournee 'Vijf voor Twaalf'. Dat klinkt als de show van de laatste kans.**

't Is een combinatie van cijfers, eerder een *spelleke*. 't Wordt mijn vijfde show, we zijn in 2012, en - da's waar - het móet inderdaad nu gebeuren.

Ligt de lat hoog? Voor hetzelfde geld slaat het niet meer aan.

Hmm, zo zie ik het niet. Dit is mijn corebusiness hé, datgene waar ik mee ben begonnen. En die druk? Veel voel ik daar niet van. Dit móet

Zijn kinderen Julie en Maxime: 'Er is rust in huis. Alle schakels zitten goed.'

goed worden, ja, ik heb nog nooit zo hard gewerkt aan een show.

Wat is dan jouw grote drijfveer? Je wilt je nog eens bewijzen?

Voilà, dat is het. Jazeker. Ik heb jonge kinderen die mij nog nooit hebben zien optreden! Ook mijn vriendin wil ik dit eens laten meemaken. (*enthousiast*) Ik wil nog eens scoren, weet ge! De laatste jaren heb ik te veel dingen gedaan die te ver afwijken van waar ik écht goed in ben: alleen op een podium staan. Pas op, ik heb mijn twijfels. Ik beseft dat de comedywereld fel veranderd is. Er is veel stand-up gekomen, met scherpe kritiek op de maatschappij. In die buurt ga ik mij niet wagen.

Waarom niet? Dat zou pas gedurfd zijn: Jacques Vermeire die eens zegt waar het op staat.

Het is mijn genre niet, simpel. Ik heb altijd gezegd dat je mijn humor gerust met de Carrefour of de Delhaize mag vergelijken. Anderen halen meer voldoening uit hun delicatessenwinkel, maar ik doe het mijne: met typetjes, met wat zang ook. En met mijn klasieke pesterijtjes richting publiek. Er zit zelfs wat stand-up in, maar dan gebracht door een van m'n personages. Ik sta nooit als Jacques Vermeire op dat podium.

Hoe vlotte het schrijven van zo'n zaalshow na zoveel jaar?

Ik heb hulp gekregen van Bert

Gabriëls (*van 'Zonde Van De Zondtijd', nvdr*). Ik wou er absoluut zo'n 'nieuwe' komiek bij hebben. Veel materiaal komt van mij, uiteraard, maar hij schaaft de oneliners bij. En misschien zal iemand anders later nóg wat meer bijsturen. Ik vertrek dus zeker niet met de ingesteldheid dat ze mij niks meer kunnen leren.

Zal je opnieuw op het podium staan met Luc Verschuere, in het verleden je vaste aangever?

Da's nog niet zeker. Het kán, maar veel hangt af van hoe we de grappen finaal in elkaar schuiven. En van de onderhandelingen met Luc. Zeker is dat ik niet álles met een aangever zal doen. Dat geeft wat meer vrijheid, ook in mijn interactie met het publiek.

'Iedereen heeft zijn stijl van leven. Die van Eva is de mijne niet, maar ik vind mij daar niet in op'

Hoe kijk jij naar de comedyhype van de laatste jaren? Met een zweem van jaloezie?

Ja, maar gezonde jaloezie. Als Urbanus vier keer het Sportpaleis vult, zeg ik: 'Chapeau man, goed gedaan!' Alex Agnew, net hetzelfde. Philippe Geubels met zijn succesvolle tour: proficiat! In feite is het zelfs geen jaloezie, want ik heb het vroeger ook allemaal meegemaakt.

Nooit aan gedacht om jouw nieuwe show in het Sportpaleis te brengen?

Dat dúrf ik niet. Wat Urbanus doet? Ik zou 't in mijn broek doen van de zenuwen, echt waar! Omdat ik in contact wil zijn met het publiek, om maar iets te zeggen. Ik zal dan ook nóóit voor zo'n massa staan, dat garandeer ik je. Al staan ze rijen dik om het mij te vragen. Een zaal met achthonderd man, da's voor mij zowat het maximum.

Is dat een vorm van angst? Dat je bepaalde risico's liever uitsluit?

Goh, angst... Ik ga niet graag op mijn gezicht. Ik heb dat al een paar keer meegemaakt, en da's totaal

niet plezant. Maar goed, het is eigen aan een carrière dat er zowel ups als downs zijn. Juist omdat ik ervan kan meespreken, is dit een berekend risico. Slagen we er desondanks niet in om de zalen vol te krijgen, dan stop ik met optreden. Zij het in schoonheid. Dat meen ik. **Je wordt vaak gezien als een berekend zakenman.**

En dan, da's toch geen belediging? Mij stoort dat niet, hoor. Iedereén zou beter wat meer zakenman zijn. Je móet commercieel denken. Kijk, ik heb altijd goed gelet op mijn centen. Mijn gouden regel is: leef niet volgens hetgeen je hebt op dat moment. Denk aan later, aan wanneer je oud bent en ook nog een mooie reis wilt maken.

Heb je geld verloren door de crisis?

Ja. Zoals wij allemaal, zeker? Maar ik heb geen stommiteiten gedaan. Ik kan nog altijd dromen van die onbezorgde oude dag en da's belangrijk. Zeker in deze nogal deprimerende tijd waarin ons constant een vingertje wordt voorgehouden dat zegt wat mag en wat niet, en waarin je voor het minste méér moet betalen. Wie dan geen reserve heeft, heeft een probleem. **Jij leeft niet van dag tot dag, da's duidelijk.**

Dat is zo'n misplaatste uitdrukking, hé: 'Komaan, we leven maar één keer!' Nee, ik ga ervan uit dat ik nog erg lánge zal leven. En ik wil ook als een oude man kunnen doen wat ik graag doe.

Maar deze show moet jij niet voor het geld doen, hé.

Euh, nee. Dat klopt.

Ben je ongerust omdat jouw exclusiviteitscontract met vtm niet wordt verlengd?

Dat is... niet fijn. Maar het staat mij wel toe om mijn eigen koers te varen en opnieuw creatief te zijn. Er liggen nu bijvoorbeeld al een rits optredens vast voor het najaar. Blijkt dat ze dan - mogelijk, misschien - opnieuw een reeks van 'Sterren Op De Dansvloer' zouden opnemen. Ja, sorry, hé. Ik moest ▶

In 1994 stelde Jacques de toen nog piepjonge Eva Pauwels voor. 'Ik had het liever zien lukken met de vrouw die mij kinderen schonk. Maar ik heb geen spijt', zegt hij nu.

► mij niet beschikbaar houden, en dat programma is op dit moment voor mij niet langer een prioriteit. **Maak de balans eens op van jouw carrière tot nu toe.**

Dan kan ik niet anders dan zeggen dat ik bij de VRT mijn grootste successen kende. Vtm was financieel een fantastische periode. En ik heb er enorm leuke dingen mogen doen. Maar mijn hoogtepunten waren toch 'De Drie Wijzen', 'F.C. De Kampioenen' en 'Oei, Jacques!'. 'Sterren Op De Dansvloer' was ook een mooie kans, maar... anders. Het succes van vroeger heb ik nooit meer bereikt.

Hoe zou jij jezelf als mens omschrijven?

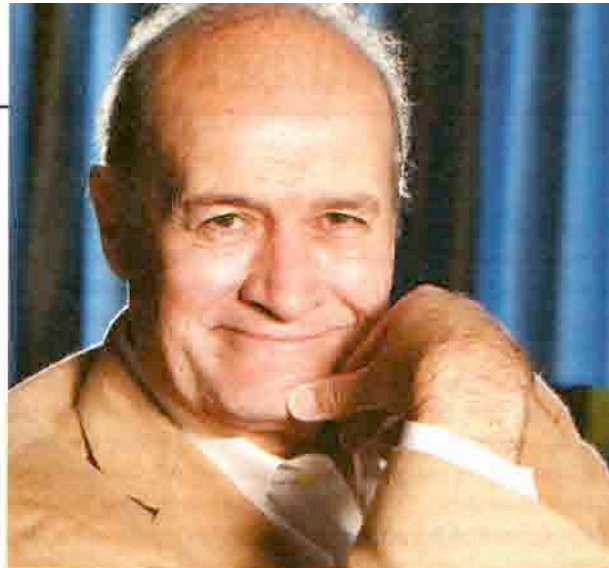
Zakelijk. Iemand die geen risico's neemt, een familiemens, een huisman ook. Een bemiddelaar. Iemand die er alles aan doet om problemen en ruzies te vermijden.

Wat is jouw grootste zwakte?

Ik ben soms te slap. Duidelijke lijnen trekken in mijn leven, daar heb ik het moeilijk mee. Doordat ze mij m'n ganse carrière altijd gevraagd hebben, liep dat perfect, en kon ik mijn plan trekken. Maar meer was het niet.

Da's te bescheiden. Bij vtm heb je destijds een geweldig contract onderhandeld.

Nee, zij kwamen met die fantastische condities af. Ik ben nooit vragende partij geweest. En dat ging in de verste verte niet om één miljard frank, zoals toen werd geschreven. Al was het een schoon

bedrag, natuurlijk.

Leef jij met spijt over sommige keuzes uit jouw verleden?

Nee. Niemand heeft een rimpelloos leven. Ook ik niet.

Vind jij dat je veel klappen hebt gekregen?

De klappen die ik kreeg, kwamen meer opvallend aan, da's alles. Ik wil niet jammerend door het leven gaan, anderen hebben het zoveel slechter. Ik heb miserie gekend, maar ben er altijd goed uitgekomen. Dan zwijg ik en incasseer ik.

Op liefdesvlak bleef je niet gespaard.

Toch kijk ik daar niet met bitterheid op terug. Op het moment dat een relatie spaak loopt, is dat een drama, natuurlijk. En ja, ik heb een relatief woelig privéleven gehad. Ik had ook liever gezien dat het gelukt was met de vrouw die mij m'n kinderen schonk. hoor. Maar het is anders gelopen, zonder dat ik dat mijn leven heb laten bepalen. Ik zit niet

aan de drank, ik ben geen sukkelaar geworden, ik verzorg me nog. (lachje) Ik heb het heel goed nu.

Dat je je kinderen geen klassiek kerngezin kan bieden, steekt dat?

Ze hebben een warm gezin nu. Maxime en Julie wonen ondertussen al vier jaar bij mij in Keerbergen, en met mijn vriendin Muriël lukt dat perfect. Zij is heel huise-lijk, kan goed om met kinderen. Ik kon het niet beter getroffen hebben.

Ben jij soms te goed geweest voor je exen?

(aarzelt) Ik ben zeer correct. Ik zal niet snel reclame maken voor mezelf, maar mijn exen kunnen niet zeggen dat ik onheus heb gehandeld. Ik heb ook veel mensen financieel geholpen. Dat zit in mij.

In 1994 stelde jij in Dag Allemaal de toen piepjonge Eva Pauwels voor. Als je nu bepaalde verhalen leest over de moeder van je kinderen, heb je dan de neiging om haar meteen te hulp te schieten?

In 'Sterren Op De Dansvloer': 'Nu blijkt dat ze op het einde van het jaar een nieuw seizoen willen maken. Ja, sorry, ik moest mij niet beschikbaar houden, hé.'

Ik lees dat, dat ze aan de drank zou zijn en zo, maar ik vind mij daar niet in op, ik maak mij niet ongerust. In mijn ogen doet ze wat ze moet doen voor de kinderen. Echt, daar heb ik geen woord commentaar op te geven. En verder? Iedereen heeft zijn stijl van leven. Oké, die van Eva is de mijne niet. Maar daar blijft het bij.

Ben jij makkelijk om mee samen te leven?

Ik vermoed van wel. Maar als je samen bent met iemand die totaal andere verwachtingen heeft, dan is er altijd een probleem. Het is de kunst om iemand te vinden die op dezelfde golflengte zit. Da's verre van evident. En als een relatie mislukt, ligt dat steeds aan de beide partijen.

Wat is jouw golflengte?

Ik ben een rustige mens. Niet dat het alle dagen hetzelfde moet zijn: eten, tv en dan slapen. Maar ik heb het graag kalm. En op dat vlak denk ik dat ik nu mijn zielsverwant heb gevonden. Alleen, dat dacht ik de vorige keren ook. Dat was toch het uitgangspunt, ik startte altijd met de beste bedoelingen. Al mijn relaties hebben ook lang geduurd.

Met Martine was je acht jaar samen. Zij vertelde in Dag Alle-

Bij het schrijven van zijn nieuwe grappen kreeg Jacques de hulp van Bert Gabriëls.

'Of Luc Verschueren opnieuw zal meedoen? Dat staat nog niet vast.'

maal dat haar ziekte (Martine heeft parkinson, nvdr) de doorslag had gegeven bij de breuk.

Tja, dat is dus helemaal niet waar. Echt niet. Maar meer wil ik daar ook niet over zeggen.

Hoe ben jij in een relatie? Een man van grote emoties?

Dat dus niet. Ik ben ook klassiek, misschien, want ik kook niet en je zal mij niet snel huishoudelijk werk zien opknappen. Maar ik maak veel tijd voor de kinderen, voor mijn vriendin. Ik werk nu op mijn bureau boven, maar 's avonds, als ik beneden ben, staat het gezin centraal. En omdat Muriël zo goed is met de kinderen, loopt dat perfect. Maar ik ben

'Iedereén zou beter wat meer zakenman zijn. Mijn gouden regel: denk aan later'

niet de man van de bloemen, de kaarsen en de knuffels. Aardje naar mijn vader, die was net zo.

Probeer je hem te evenaren als papa?

Toch wel een beetje. Ik hoop alleszins dat mijn kinderen bij mij hetzelfde gevoel hebben als ik had bij hem. Hij was iemand die niet veel zei, maar van wie ik wist dat hij mij heel graag zag. Ik heb nooit ruzie gemaakt met mijn vader. En met mijn kinderen, noch met mijn vriendin, heb ik ooit woorden gehad. Ik probeer een constante te zijn in het huishouden, zonder hoogtes of laagtes. Ik tracht ook om een kameraad te zijn van Maxime en Julie, ik verwijt hen nooit iets. Ik denk dat ik dat niet slecht doe, want ze gedragen zich steeds voorbeeldig en lief tegenover mij. Ik hoop dat ze mij altijd als een vriend zullen blijven zien, dat ze weten dat ze met alles bij mij terecht kunnen.

Hoe gaat dat met de kinderen van Muriël erbij?

Ik mag, echt waar, niet klagen.

Als je bij ons over de vloer komt, voel je dat er rust is in huis. Alle schakels zitten goed. Iets waar ik evengoed belangrijk in ben. Stel dat ik elke week zou ontploffen, 't zou de balans compleet verstoren.

Misschien heeft ook jouw leeftijd er iets mee te maken.

Absoluut. Weet je wat het is? Ik ben vader van jonge kinderen, maar ik heb wel de leeftijd van een bomp. En zo ben ik ook gewoon als vader, een bomp. Ik ben milder. Niets moet nog voor mij. Ook die optredens, dat zie ik zelfs niet als mijn werk. Mijn inkomen hangt daar niet van af.

Als jij zo mild bent, heb je geluk dat jouw kinderen daar geen misbruik van maken.

Dat zal wel zijn! Ze zijn heel lief, hebben niets van een dikke nek. Ze zijn zeer vriendelijk tegen iedereen. Dat heb ik hen wél ingeprent.

Herken je steeds meer van jezelf in hen?

Het is een mengeling, denk ik. In Maxime begin ik wel mijn komisch talent te zien. Da's zo'n coole gast, hé. Julie is ook grappig, maar Maxime heeft z'n eigen stijl. Als ik eens de zot uithang, is hij direct mee.

Hoe schat jij jouw geluk in op dit moment?

Oh, dicht tegen de perfectie. (*denkt na*) Ja, toch wel. Alles zit goed in elkaar. Ons gezin draait goed, er zijn geen spanningen meer, het gaat geweldig.

Je bent intussen al enkele keren in het openbaar verschenen met Muriël en het valt op dat zij telkens een hoofddeksel draagt.

Ja, da's helemaal haar stijl. Ik weet dat er allerhande verhalen de ronde doen, dat ze ziek zou zijn of zo, maar nee, dus. Het is toeval dat ze op die paar keer dat er foto's van ons werden gemaakt, een hoedje droeg.

— FREDERIK VELGHE

INFO Jacques Vermeire, '5 voor 12', voorverkoop start op 1 maart. Tel: 0900 44 044, www.jacquesvermeire.be